

3 Junio, 2018

TERRA-LAB.CAT (3)

QUAN NORD I SUD ES TOQUEN

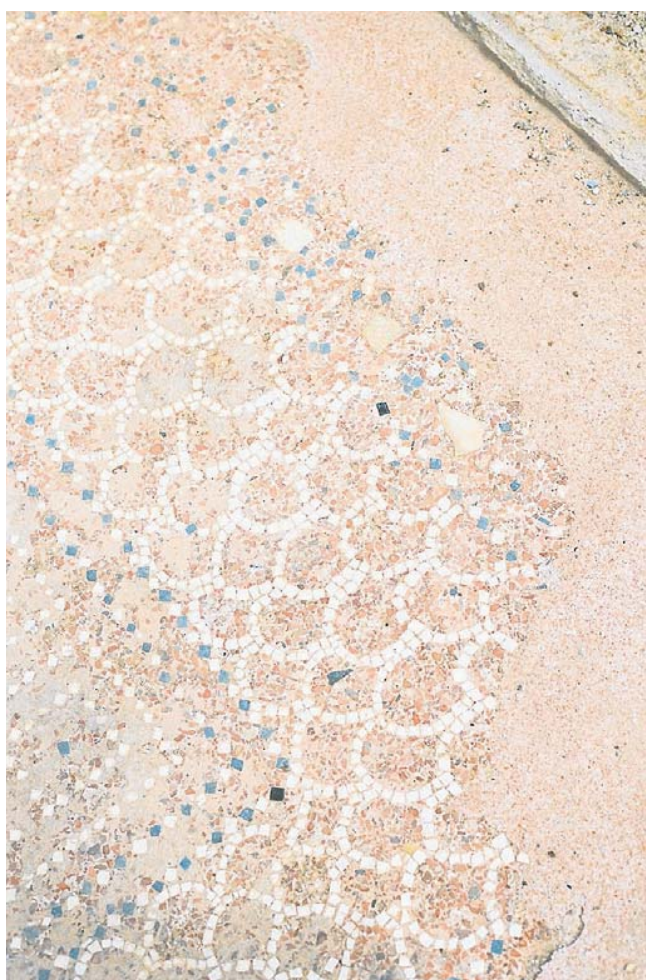
El Delta i l'Empordà són un únic territori, un paisatge que es barreja i es confon en l'imaginari de l'exposició 'Hiberticer', que el 9 de juny s'inaugura al Museu Can Mario, de la Fundació Vila Casas, a Palafrugell. És una nova etapa del projecte Terra-lab.cat, que, de la mà de la Fundació Carulla i el departament de Cultura, vol oferir noves mirades sobre el territori català. Els responsables són els fotògrafs Rita Puig-Serra i Salvi Danés, i l'artista David Bestué.

FOTOS: *Rita Puig-Serra / Salvi Danés*
 TEXTOS: *David Bestué*

DELTA

Impossible no pensar, mentre es camina pel delta de l'Ebre, que no és més que un resum material dels territoris que l'Ebre travessa durant més de 900 quilòmetres, una acumulació de sediments que el riu ha anat portant de Castella, Navarra i l'Aragó. A Deltebre el riu passa tan lentament que el sol escalfa la superfície de l'aigua, que desfila marronosa per la població, bruta del que arrossega i més espessa que la sang. Al seu pas humiteja la riba, com una frase que a còpia de ser repetida dins la boca anés salivant les síl·labes, mullant les lletres amb la llengua.

EMPÚRIES

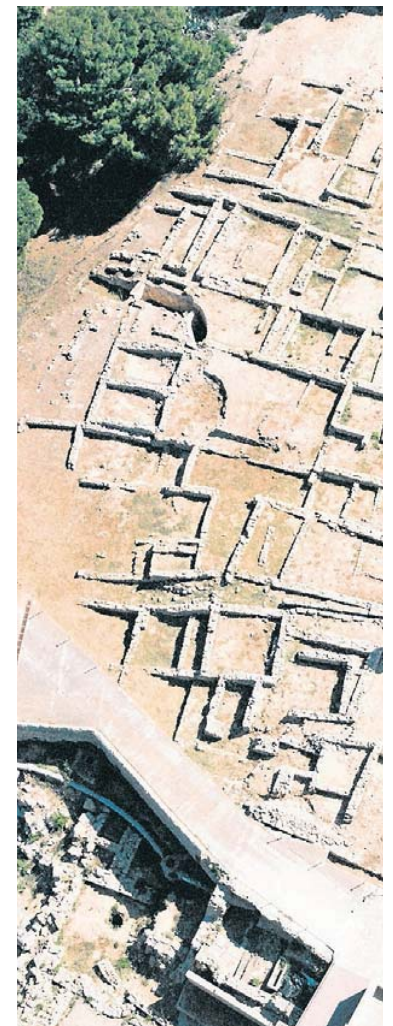
A la platja d'Empúries encara es conserven les ruïnes del moll hel·lenístic, un mur de pedres grosses mig enfonsat entre la sorra i el mar. Cap lloc com aquest ens parla millor de la dissolució material que el pròxim jaciment de l'antiga colònia grega intenta protegir. Aquí els fragments del mur es barregen amb partícules de roques disgregades, fragments de petxines o algues, però també trossos de plàstic, fusta o maons. Coses que a poc a poc van deixant de ser-ho, com una paraula que es trenca i es fa soroll d'onada.

3 Junio, 2018

DESEMBOCADURA DE L'EBRE

La desembocadura de l'Ebre és d'una gradació imperceptible. Pas a pas l'aigua dolça es barreja amb la salada, el fang s'ensorra. El riu giravolta per últim cop, a soles i amb discreció, envoltat de grans superfícies de dunes, arbustos i animals, en una àrea verge i isolada. Si un s'hi acostava a l'hora declinant, té la percepció de cosa que s'acaba, de lent camí que arriba al seu terme.

3 Junio, 2018

PEDRERA

A la pedrera el vessant de la muntanya s'esquerda i es trenca, sota la càrrega, sota la tensió, rellisca, es deteriora d'imprecisió, s'esmicola. No es queda al seu lloc, no es queda quieta; triturada, arrossegada, dispersa. De la muntanya a la pedra, de la pedra a la grava.

ULLDECONA

Els abrics rocosos de la serra de Godall amaguen petits dibuixos de cabres i caçadors fets amb òxid de ferro i sang, traçats fa milers d'anys. El guia ens assenyala aquests rastres envoltats de llesques de pedra que ja han caigut per la humitat.

PEDRA ARTIFICIAL

A la vora de la carretera hi ha una fàbrica que fa escultures i mobiliari de jardí. Capitells romànics, torsos femenins, lleons, nans, columnes, jardineres o budes de pedra artificial són comprats per dipositar-los als jardins de les segones residències escampades per la comarca, com si fossin la petrificació dels somnis, malsons o desitjos inconscients dels seus nous propietaris.

PALS

Sobrevolem el territori amb una avioneta. Fer-ho ens permet agafar perspectiva i tenir una visió general dels elements que conformen el paisatge: ruïnes gregues, esglésies i masies però també solars, fàbriques abandonades i abocadors il·legals. Aiguamolls, fangals, dunes i salines, i alhora urbanitzacions, carreteres, canals, depuradores i ponts de formigó prefabricat. En aquest lloc es produeix una tensió entre el que és terra i el que és aigua, entre l'erosió i la construcció. Un espai que sembla que sigui nou, acabat de crear i, d'altra banda, un terreny ja antic, ple de vestigis; espais amb un gran passat o una gran història però que en l'actualitat semblen buidats d'èpica. Un territori severament alterat per la mà de l'home, trencat, escapçat, on s'aprecia l'incessant procés d'urbanització del camp i de la costa que no sembla deturar mai, governat sota la premissa del guany ràpid i l'aprofitament privat. Mar, mar, mar, mar i una remor de grues i formigoneres.

